

[K. B. Andersen.]

til behandling i den økonomiske nimanidskomité, der svarede — som den højtærede udenrigsminister har sagt mange gange, og som den højtærede statsminister har sagt — at Nordens lande i realiteten er atomvåbenfri zoner, og der savnes anledning til specielt at drage det frem her. Ved forslaget's behandling i Nordisk Råd skete der i den økonomiske komité det, at de finske medlemmer, deriblandt Kekkonens egne partifæller i Nordisk Råd, frabad sig en realitetsdrøftelse, fordi, som de sagde, Finlands rigsdag havde enstemmigt opstillet det ønske i forbindelse med Finlands tilslutning til Nordisk Råd, at man ikke drøftede disse spørgsmål. Selvfølgelig er det ikke Finlands rigsdag, der bestemmer, hvad vi skal drøfte i Nordisk Råd, men det var altså en kammeratlig henstilling, en venlig henstilling fra et nordisk land, der måske på dette område kunne have sine problemer, om, at man ikke gjorde det, og derfor meldte også Kekkonens egne partifæller i Nordisk Råd fra. På denne baggrund sagde Nordisk Råd, at rådet ville ikke foretage sig noget i anledning af dette forslag. Et folkedemokratisk medlem af rådet ønskede dog, at der skulle gives en udtalelse, og stillede forslag herom. Ved afstemningen kom dette folkedemokratiske forslag, der på mange måder lignede det ærede medlems, til afstemning sammen med det ærede medlems efter en debat, hvor alle havde erklæret, at vi var enige om spørgsmålet atomfri zoner. Ved denne afstemning fik det ærede medlems eget forslag én stemme, og det ærede medlem ved jo selv, hvem det var, der gav den ene stemme, mens det folkedemokratiske forslag dog fik et par stemmer mere, og i anden omgang blev så dette folkedemokratiske forslag stemt ned i forsamlingens plenum. Det er sandheden om det ærede medlems heltmodige optræden i Nordisk Råd som fortaler for en atomfri zone.

Det ærede medlem sagde i sit indlæg, at vi 4 eller 5 gange havde reddet beskæftigelsen, og var lige ved at fortsætte — jeg husker ikke, om det ærede medlem fortsatte — hvornår skal vi til det igen? Det ærede medlem viste herved endnu en gang, at han stadig ikke forstår en smule af sammenhængen mellem økonomisk politik på

den ene side og beskæftigelse og tryghed på den anden side. Og det er vel egentlig den eneste undskyldning for, at det ærede medlem ved enhver lejlighed, hvor disse ting har været til afstemning, har stemt sammen med venstre og de konservative og de uafhængige. I den sammenhæng sagt, når det ærede medlem beskæftigede sig med et arbejderflertal efter valget, så må vi sige — og det må vi også gøre, når vi kommer ud til møderne nu: ja men hvis den del af det arbejderflertal, det ærede medlem kan frembringe, skal bruges, som det har været brugt i de sidste år, hvor det har været brugt mod den politik, der sikrer beskæftigelse og tryghed, hver gang det ærede medlem kunne komme til at gå i favnen på de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen, hr. Poul Sørensen og hr. Iver Poulsen, så er det muligt, at arbejderne hellere skulle anbringe deres stemmer et andet sted og bidrage til et flertal, der kunne sikre beskæftigelse og tryghed, og ikke sabotere dette.

Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger til det ærede medlem hr. Herluf Rasmussens tale, men jeg vil dog gerne i anledning af den og den erklæring, den hentydede til, have lov til at bringe et citat af denne erklæring, ikke for at spørge det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen om noget — han har sagt det i erklæringen her — men for at spørge det ærede medlem hr. Aksel Larsen, hvad han eventuelt måtte have at føje til det citat, jeg gerne vil have lov til at bringe. Det lyder sådan:

„Det kan kort siges, at årsagen“ — altså til det ærede medlems udmeldelse — „skal ses på baggrund af den opfattelse, som jeg tidligere såvel i skrift som i tale har gjort gældende over for partiets ledende instanser, og hvor jeg bl. a. har påpeget, at det ville være til ubodelig skade for SF's politiske fremtid, hvis der ikke i tide blev grebet ind over for en mindretalsgruppes nedbrydende fraktionsarbejde og samme gruppes brug af uheldige metoder til at fremme deres politiske planer, der bl. a. indeholder krav om omlægning af SF's politiske linje. Efter min opfattelse står det ganske klart, at partiets ledelse hverken har haft vilje eller evne til at bekæmpe denne fraktions skadelige arbejde og mangleårige